

1

La princesa cerca al bosc més fusta morta, se l'emporta per la llar de foc encesa. Molt tacada per les brases i la cendra, sempre tindrà la princesa vigilada. És la filla del més bo del gran boscam, viu la fam del verd amb gebre que ara brilla.

Sent el vent pel greu penya-segat, li resa, i així besa el bon Nadal de tanta gent. Mira el blau quan de cop sent el fort vertigen d'un origen en contacte amb la gran nau.

Neta llum, dolça claror a l'aeroport, nova sort, la nau girant amb bon perfum d'encantar, d'encendre nens per cada dia. L'alegria d'un enyor que fa plorar. És segura la gran nau que ara s'acosta? Com li costa de sentir la veu més pura d'embrió, de núvol blanc, de mare nova fent la prova de prenyar-se amb la cançó d'un bressol fet amb guspises d'una estrella. Meravella perquè ha vist com balla el sol.

Mil soldats de Déu vigilen molt la plata quan esclata la tristesa dels pecats, gent plorant l'intens verí que és patrimoni del dimoni de la guerra, amenaçant la riquesa de l'alt somni musical, so plural que va volant fins la bellesa. Hi ha la veu del vell record extraterrestre, d'art rupestre, magma i pena, n'és hereu. Ve de lluny i és més antic que un alzinar. Fa pensar que una pedra dins el puny és fageda, és un cim, terra mullada, despullada la princesa amb pell de seda.

Com convé una valentia d'àngel gran, va salvant el blat daurat del pa que ve, fa un senyal en el front de les criatures per ser dures, perquè vegin, entre el mal, visitants d'un cel obert, la nau rodona que pregona nova veu d'uns vigilants d'un planeta, d'una vida estrangera pionera a volar alt com un cometa.

Al boscam hi ha tres poblets amb cor esquerp per la serp ben trepitjada amb pluja i llamp. Tothom viu perquè ara es perdi el patrimoni del dimoni, semen fosc i un mort que riu. Molta lava, molt infern d'eterns volcans, canten sants per estimar la gent que és blava. Les campanes d'una de les tres ermites són llums dites i que tenen sempre ganes d'evitar que la tristesa guanyi els nens. Desig tens que el mal no sàpiga jugar.

La memòria que al cel hi ha l'home clar, capità del vaixell blanc de la victòria, és gravada a l'ametista d'un anell, cant d'ocell per una història desvelada. Sap portar-lo la princesa amb bona cura, com perdura un silenci per salvar-lo. El misteri d'un amor amb una flama que proclama tot el blanc i el seu senderi.

La princesa ho somnia enamorada, enfeïnada despenjant la roba estesa, els llençols d'un blanc de boda que enlluerna, la llanterna d'una núvia i els seus vols. Camisola, peus descalços i cor noble. Salva el poble que ara dorm perquè ella sola va i dibuixa una estrella a cada porta. És ben forta quan té por de la nit bruixa.

El bosc viu i la bellesa en ell s'empara? Respon clara la campana i així diu el vell nom net de les cases i el castell. Hi ha un cartell per cada poble de tothom, orgullós i dret, un nom que no s'altera. La frontera no és un riu sol, sinó dos. El que mulla vida té moltes candeles, l'altre veles franques amb forma de fulla. Els corrents dels rius que renten les penyores, emissores d'aigua parlen amb els vents, l'argument és clar, rentant els noms de pila es vigila cel i bosc en moviment.

Són mil dies màxim per mort abduït. A la nit misteris, llums i profecies. Una alzina brilla, branques amb espurnes, les nocturnes pistes per a qui endevina. Patrimonis bons els còdols coberts d'aigua, un paraigua per la pluja de dimonis que els ocells obliden quan beuen i canten. Com s'espanten si al davant moren anyells. Van parint els salzes, al bosc creix l'escorça amb la força d'una antena beneïnt.

© del text: Jordi Guardans i Cambó, 2017

© d'aquesta edició:

Pagès Editors, S L, 2018
carrer Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida
editorial@pageseditors.cat
www.pageseditors.cat

Primera edició: gener de 2018

ISBN: 978-84-9975-938-8

DL L 4-2018

Impressió: Arts Gràfiques Bobalà, S L
www.bobala.cat

◀ imprès a **lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.